

Sterven en de dood.

De toestand na de dood bij zelfmoord

Gottfried de Purucker.

Vr .Wat is precies de toestand na de dood van iemand die zelfmoord pleegt om de huidige omstandigheden te ontlopen? Blijft hij in een tijdelijke toestand vóór hij de rust ingaat die iemand krijgt die een natuurlijke dood is gestorven?

Ja, een tijdelijke toestand en het hangt af van het karakter van de persoon die zichzelf doodt, van welke aard deze tijdelijke toestand is. Zoals ge zaait, zult ge oogsten. Alle zelfdoding is verkeerd, ethisch en in elk ander opzicht, want het is lafheid, een poging zich aan dingen te onttrekken en u weet wat er met zulke mensen tijdens het leven gebeurt. Zoals ik al vaak eerder heb gezegd, wordt ieder mens geboren met een bepaalde voorraad of hoeveelheid levenskracht; en het samengestelde wezen dat de mens is, blijft bijeen tot het reservoir aan levenskracht is uitgeput.

Dan valt het samenstel uiteen. De geest gaat naar vader zon; het reïncarnerende ego gaat naar zijn devachan of hemelwereld van onuitsprekelijke vrede en geluk; en de lagere delen vallen uiteen en ontbinden zich in hun samenstellende atomen.

Maar in het geval van zelfdoding gaat het om iemand, een ongelukkig mens die, mogelijk gekweld en gemarteld door leed en pijn, zo dwaas is zich van het leven te beroven, in de mening, arme blinde, dat hij de plannen van de natuur kan tegenhouden. Hij vernietigt eenvoudig het lichaam, en de mens zelf blijft in de astrale wereld in omstandigheden die op hun allerbest het tegengestelde van plezierig zijn; en in het geval van slechte zelfmoordenaars – mensen die zelfmoord plegen en tegelijk bijzonder slechte mensen zijn geweest – is de toestand waarin ze verkeren verschrikkelijk, want hun hele bewustzijn brandt van alle onheilige hartstochten, gevoelens van haat, liefde, vrees, verschrikkingen, angsten, waardoor hij zelfmoord ging plegen.

Zij hebben geen uitweg; door zich van het leven te beroven, maakten ze de toestand duizendmaal erger.

Maar er is zelfmoord en zelfmoord en in elk individueel geval hangt de toestand af van het individu dat deze daad verricht. Dat is alles wat erover te zeggen valt. De mentale toestand waarin de zelfmoordenaar zich bevond vóór hij de daad deed, zet zich voort in de astrale wereld, maar in hoge mate versterkt. Natuurlijk komt het moment dat de voorraad levenskracht is uitgeput; en wat er aan schoonheid, grootsheid en geestelijk licht in de ziel van de zelfmoordenaar aanwezig was, ontvangt dan zijn beloning in devachan. Maar zelfdoding is lafheid en dat moet men niet vergeten.

Aspecten van de Occulte Filosofie, blz. 649-650

© 1999 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag